

32004R0422

L 70/1

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

9.3.2004

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 422/2004
z 19 lutego 2004 r.
zmieniające rozporządzenie (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady nr 40/94 z 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽³⁾ ustanowiło jednolity system ochrony znaków towarowych we wszystkich Państwach Członkowskich poprzez wspólną rejestrację. System ten spełnił w znacznym stopniu pokładane w nim oczekiwania użytkowników. Miał także pozytywny wpływ na skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (2) Funkcjonowanie systemu umożliwiło identyfikację innych jego aspektów, które mogłyby ten system uczynić bardziej przejrzystym i dodatkowo go uzupełnić, umożliwiając poprawę efektywności systemu, wzrost jego wartości oraz stwarzając możliwość przewidzenia już w tej chwili skutków wejścia nowych członków do Wspólnoty bez konieczności zmiany substancji systemu, który pod każdym względem dowiódł, że osiąga wyznaczone mu cele.
- (3) System wspólnotowego znaku towarowego powinien być dostępny dla wszystkich, bez jakiegokolwiek wymogu wzajemności, ekwiwalentności i/lub bez względu na przynależność państwową. Przyjęcie takich założeń wspierać będzie również handel na rynku światowym. Takie wymogi czynią system skomplikowanym, nieelastycznym oraz nieskutecznym. Z drugiej strony Rada zajęła w kontekście nowego systemu elastyczne stanowisko w tej kwestii.
- (4) Aby usprawnić przebieg postępowania, powinien zostać zmieniony system poszukiwań. W odniesieniu do znaków wspólnotowych powinna zostać utrzymana obowiązkowa

zasada, iż poszukiwania w rejestrach znaków towarowych w tych krajach Wspólnoty, które zawiadomiły o swojej decyzji przeprowadzania takich poszukiwań, miałyby nie-obowiązkowy charakter i byłyby odpłatne. Ponadto powinny zostać przewidziane środki zmierzające do poprawienia jakości sprawozdań z poszukiwań, zapewniające większą jednolitość poprzez stosowanie standardowego formularza oraz określające ich zasadnicze części składowe.

- (5) Należy podjąć pewne środki w celu wyposażenia Izb Odwoławczych w dodatkowe środki przyspieszania w zakresie wydawania decyzji oraz usprawnienia ich działalności.
- (6) Doświadczenie zdobyte w trakcie stosowania systemu ujawniło możliwość poprawienia niektórych aspektów procedury. W konsekwencji, niektóre kwestie powinny zostać zmienione, a inne dodane w celu zaoferowania użytkownikom produktu o wyższej jakości, który jest wciąż konkurencyjny.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 40/94 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Osoby, które mogą być właścicielami wspólnotowych znaków towarowych

Właścicielem wspólnotowego znaku towarowego może być każda osoba fizyczna lub prawna, łącznie z podmiotami prawa publicznego.”;

- 2) w art. 7 ust. 1 dodaje się punkt:

„k) znaki towarowe zawierające lub składające się z nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2081/92, których dotyczy jedna z sytuacji objętych przez art. 13 wspomnianego rozporządzenia i które dotyczą tego samego typu produktu pod warunkiem, że zgłoszenie znaku towarowego do rejestracji zostało złożone po dacie zgłoszenia do rejestracji w Komisji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.”;

⁽¹⁾ Opinia przekazana 23 września 2003 (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 208, 3.9.2003, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 11, 14.1.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1992/2003 (Dz.U. L 296, 14.11.2003, str. 1).

- 3) w art. 8 ust. 4 akapit wprowadzający otrzymuje następujące brzmienie:

„4. W przypadku sprzeciwu właściciela niezarejestrowanego znaku towarowego lub innego oznaczenia używanego w obrocie gospodarczym o znaczeniu większym niż lokalne, zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się w przypadku i w zakresie, w jakim ustawodawstwo wspólnotowe lub prawo Państwa Członkowskiego regulują taki znak.”;

- 4) artykuł 21 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 21

Postępowania upadłościowe

1. Jedynymi postępowaniami upadłościowymi, którymi może zostać objęty wspólnotowy znak towarowy, są postępowania wszczęte w Państwach Członkowskich, na których terytorium dłużnik posiada centrum podstawowych interesów.

Jednakże w przypadku gdy dłużnik jest zakładem ubezpieczeń lub instytucją kredytową, zdefiniowanymi w dyrektywach 2001/17/WE (*) i 2001/24/WE (**), wspólnotowy znak towarowy może zostać objęty postępowaniem upadłościowym, gdy zostało ono wszczęte w Państwie Członkowskim, w którym taki zakład lub taka instytucja zostały zarejestrowane.

2. W przypadku współwłasności wspólnotowego znaku towarowego ustęp 1 odnosi się do udziału współwłaściciela.

3. Jeżeli wspólnotowy znak towarowy jest objęty postępowaniem upadłościowym, na wniosek właściwego organu krajowego dokonywany jest stosowny wpis do rejestru oraz publikowany w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych przewidzianym w art. 85.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/17/WE z dnia 19 marca 2001 w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 110, 20.4.2001, str. 28).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125, 5.5.2001, str. 15).”;

- 5) artykuł 25 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Zgłoszenia przewidziane w ust. 2, które wpłyną do Urzędu po upływie dwóch miesięcy od daty ich dokonania uważa się za dokonane z datą, w której wpłynęły do Urzędu.”;

- 6) artykuł 35 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Właściciel wspólnotowego znaku towarowego, który jest właścicielem wcześniejszego identycznego znaku towarowego zarejestrowanego w Państwie Członkowskim, włącznie ze znakiem towarowym zarejestrowanym w krajach Beneluksu lub wcześniejszego identycznego znaku towarowego zarejestrowanego na podstawie przepisów międzynarodowych ze skutkiem w Państwie Członkowskim dla identycznych towarów lub usług, dla których zarejestrowany jest ten wcześniejszy znak, lub towarów lub usług zawartych

w nich, może zastrzec starszeństwo wcześniejszego znaku towarowego w odniesieniu do Państwa Członkowskiego, w którym lub dla którego znak ten jest zarejestrowany.”;

- 7) artykuł 36 ust. 1 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego spełnia wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu oraz wymogi ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym.”;

- 8) artykuł 37 skreśla się;

- 9) artykuł 39 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 39

Poszukiwania

1. Po nadaniu przez Urząd daty dokonania zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, sporządza on wspólnotowe sprawozdanie z poszukiwań, wskazując w nim te ujawnione wcześniejsze wspólnotowe znaki towarowe lub zgłoszenia wspólnotowych znaków towarowych, które mogą zostać przywołane na mocy art. 8 przeciwko rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku.

2. Jeżeli zgłaszający wspólnotowy znak towarowy zawiera w zgłoszeniu wniosek o sporządzenie sprawozdania z poszukiwań także przez centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej Państw Członkowskich i wnosi odpowiednią, przewidzianą z tego tytułu opłatę w czasie wyznaczonym na jej uiszczenie, Urząd przekazuje, z chwilą zgłoszenia dla wspólnotowego znaku towarowego daty jego dokonania, kopię zgłoszenia centralnym urzędowi zajmującym się ochroną własności przemysłowej z każdego Państwa Członkowskiego, które powiadomiło Urząd o swojej decyzji o prowadzeniu poszukiwań w odniesieniu do zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego w ramach własnego rejestru znaków towarowych.

3. Każdy z centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej określonych w ust. 2 przekazuje do Urzędu, w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, sprawozdanie z poszukiwań, które albo wymienia te wcześniejsze krajowe znaki towarowe lub zgłoszenia znaków towarowych, których istnienie zostało ujawnione i które zgodnie z art. 8 mogą zostać przywołane przeciwko rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego, albo stwierdza, że poszukiwania nie ujawniły istnienia jakichkolwiek takich praw.

4. Sprawozdania z poszukiwań określone w ust. 3 są sporządzane w oparciu o standardowy formularz opracowany przez Urząd, po konsultacji z Radą Administracyjną. Zasadnicze elementy tego formularza są określane w rozporządzeniu wykonawczym przewidzianym w art. 157 ust. 1.

5. Urząd wpłaca kwotę na rzecz każdego centralnego urzędu zajmującego się ochroną własności przemysłowej za każde sprawozdanie z poszukiwań sporządzone przez taki urząd zgodnie z ust. 3. Kwota, jednakowa dla każdego urzędu, ustalana jest przez Komitet Budżetowy na podstawie decyzji podjętej większością trzech czwartych przedstawicieli Państw Członkowskich.

6. Urząd niezwłocznie przekazuje zgłaszającemu wspólnotowy znak towarowy wspólnotowe sprawozdanie z poszukiwań, a także wszelkie wymagane krajowe sprawozdania z poszukiwań, które otrzymał w terminie określonym w ust. 3.

7. Z chwilą publikacji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, która nie może mieć miejsca przed upływem jednego miesiąca od dnia, w którym Urząd przekazuje zgłaszającemu sprawozdania z poszukiwań, Urząd powiadamia właścicieli wcześniejszych wspólnotowych znaków towarowych lub zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych wymienionych we wspólnotowym sprawozdaniu z poszukiwań o publikacji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego.”;

10) artykuł 40 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 40

Publikacja zgłoszenia

1. W przypadku gdy spełnione są wymogi, jakim musi odpowiadać zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego, i jeżeli upłynął termin określony w art. 39 ust. 7, zgłoszenie publikowane jest w zakresie, w jakim nie zostało odrzucone na podstawie art. 38.

2. W przypadku gdy po opublikowaniu zgłoszenie zostaje odrzucone na mocy art. 38, decyzja o jego odrzuceniu publikowana jest po jej uprawomocnieniu.”;

11) w tytule IV, tytuł sekcji 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„WYCOFANIE, OGRANICZENIE, ZMIANA I PODZIAŁ ZGŁOSZENIA”;

12) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 44a

Podział zgłoszenia

1. Zgłaszający może dokonać podziału zgłoszenia, oświadczając, że część towarów lub usług ujętych w pierwotnym zgłoszeniu będzie przedmiotem jednego lub kilku wydzielonych zgłoszeń. Towary lub usługi ujęte w wydzielonych zgłoszeniach nie powinny pokrywać się z towarami lub usługami zgłoszenia pierwotnego lub zawartymi w innych zgłoszeniach wydzielonych.

2. Oświadczenie o podziale jest niedopuszczalne:

a) jeżeli, w przypadku gdy wpłynął sprzeciw dotyczący zgłoszenia pierwotnego, takie oświadczenie zmierza do wprowadzenia podziału towarów lub usług, których dotyczy sprzeciw, do czasu uprawomocnienia się decyzji Wydziału Sprzeciwów lub zakończenia w inny sposób postępowania sprzeciwowego;

b) w terminach określonych w rozporządzeniu wykonawczym.

3. Oświadczenie o podziale musi być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym.

4. Oświadczenie o podziale podlega opłacie. Oświadczenie to uznaje się za niezłożone do czasu uiszczenia opłaty.

5. Podział jest skuteczny od dnia wpisania go do akt prowadzonych przez Urząd i dotyczących pierwotnego zgłoszenia.

6. Wszelkie wnioski i zgłoszenia oraz wszelkie wniesione opłaty dotyczące pierwotnego zgłoszenia, złożone przed dniem otrzymania przez Urząd oświadczenia o podziale, traktuje się jako wniesione i uiszczone także w odniesieniu do wydzielonego lub wydzielonych zgłoszeń. Opłaty dotyczące pierwotnego zgłoszenia, które zostały uiszczone przed datą złożenia oświadczenia o podziale zgłoszenia, nie podlegają zwrotowi.

7. Wydzielone zgłoszenie zachowuje datę dokonania zgłoszenia oraz datę pierwszeństwa i datę starszeństwa zgłoszenia pierwotnego.”;

13) tytuł Tytułu V otrzymuje brzmienie:

„CZAS TRWANIA, PRZEDŁUŻENIE, ZMIANA I PODZIAŁ WSPÓLNOTOWYCH ZNAKÓW TOWAROWYCH”;

14) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 48a

Podział rejestracji

1. Właściciel wspólnotowego znaku towarowego może podzielić rejestrację oświadczając, że niektóre towary lub usługi zawarte w pierwotnej rejestracji będą stanowić przedmiot jednej lub kilku wydzielonych rejestracji. Towary lub usługi zawarte w wydzielonych w rejestracjach nie mogą pokrywać się z towarami lub usługami ujętymi w rejestracji pierwotnej lub zawartymi w innych wydzielonych rejestracjach.

2. Oświadczenie o podziale jest niedopuszczalne:

a) jeżeli, w przypadku gdy wpłynął wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia praw lub unieważnienie pierwotnej rejestracji, takie oświadczenie zmierza do wprowadzenia podziału towarów lub usług, które objęte są wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie rejestracji, do czasu uprawomocnienia się decyzji Wydziału Unieważnień lub ostatecznego zakończenia w inny sposób postępowania;

b) jeżeli, w przypadku gdy przed sądem wspólnotowych znaków towarowych zawiśła sprawa z powództwa wzajemnego o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie, takie oświadczenie zmierza do wprowadzenia podziału towarów lub usług, które są objęte pozwem wzajemnym, do czasu wpisania do rejestru rozstrzygnięcia wymienionego sądu wspólnotowych znaków towarowych, zgodnie z art. 96 ust. 6.

3. Oświadczenie o podziale musi być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym.

4. Oświadczenie o podziale podlega opłacie. Oświadczenie to uznaje się za niezłożone do czasu uiszczenia opłaty.

5. Podział jest skuteczny od dnia wpisania go do rejestru.

6. Wszystkie skierowane do Urzędu żądania i wnioski oraz opłaty przekazane w odniesieniu do pierwotnej rejestracji przed dniem wpłynięcia oświadczenia o podziale traktuje się jako wniesione i uiszczone także w odniesieniu do wydzielonych rejestracji. Opłaty dotyczące pierwotnej rejestracji, które zostały uiszczone przed datą złożenia oświadczenia o podziale rejestracji, nie podlegają zwrotowi.

7. Wydzielona rejestracja zachowuje datę zgłoszenia oraz datę pierwszeństwa i datę starszeństwa zgłoszenia pierwotnego.”

15) w art. 50 ust. 1 skreśla się lit. d);

16) artykuł 51 ust. 1 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) w przypadku, gdy wspólnotowy znak towarowy został zarejestrowany z naruszeniem przepisów art. 7.”;

17) artykuł 52 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Nieważność wspólnotowego znaku towarowego stwierdza się również na podstawie wniosku złożonego do Urzędu lub na podstawie powództwa wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia w przypadku, gdy używanie tego znaku towarowego może zostać zabronione z uwagi na inne, wcześniej nabyte prawo, w szczególności:

- a) prawo do nazwy (nazwiska);
- b) prawo do wizerunku;
- c) prawo autorskie;
- d) prawo własności przemysłowej;

na mocy ustawodawstwa wspólnotowego lub prawa krajowego, które zapewniają taką ochronę.”;

18) artykuł 56 ust. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„6. Wzmianka o decyzji Urzędu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia praw lub unieważnienia zostaje wprowadzona do rejestru, o ile jest to decyzja prawomocna.”;

19) artykuł 60 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 60

Zmiana decyzji w sprawach *ex parte*

1. Jeżeli strona, która wniosła odwołanie, jest jedyną stroną postępowania, oraz jeżeli organ, którego decyzja jest zaskarżona, uzna odwołanie za dopuszczalne i należycie uzasadnione, zmienia on swoją decyzję.

2. Jeżeli decyzja nie zostanie zmieniona w terminie jednego miesiąca po otrzymaniu pisma przedstawiającego jej uzasadnienie, odwołanie podlega niezwłocznemu przekazaniu do Izby Odwoławczej bez opinii co do istoty sprawy.”;

20) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 60a

Zmiana decyzji w sprawach *inter partes*

1. Jeżeli strona, która wniosła odwołanie, napotyka na sprzeciw drugiej strony, a organ, którego decyzja została zaskarżona, uzna odwołanie za dopuszczalne i uzasadnione, zmienia swoją decyzję.

2. Odwołanie może zostać uwzględnione tylko wówczas, gdy organ, którego decyzja została zaskarżona, zawiadomi drugą stronę postępowania o zamiarze jego uwzględnienia i jeśli ta strona zaakceptuje taką zmianę w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia.

3. Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia strona postępowania, o którym mowa w ust. 2, nie wyraża zgody na zmianę zaskarżonej decyzji i składa oświadczenie mające takie znaczenie lub nie składa jakiegokolwiek oświadczenia w wyznaczonym okresie, odwołanie podlega niezwłocznemu przekazaniu do Izby Odwoławczej bez opinii co do istoty sprawy.

4. Jeżeli organ, którego decyzja jest zaskarżona, nie uzna odwołania za dopuszczalne i należycie uzasadnione w ciągu jednego miesiąca od otrzymania uzasadnienia, wówczas, zamiast podejmowania środków przewidzianych w ust. 2 i 3, przekazuje niezwłocznie odwołanie do Izby Odwoławczej bez opinii na temat istoty sprawy.”;

21) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 77a

Uchylenie lub stwierdzenie nieważności decyzji

1. W przypadku gdy Urząd dokonał wpisu do rejestru lub podjął decyzję dotkniętą oczywistym błędem proceduralnym zawinionym przez Urząd, wówczas unieważnia wpis lub uchyla tę decyzję. Jeżeli jest tylko jedna strona postępowania, której praw dotyczy wpis do rejestru lub czynność, wówczas unieważnienie, względnie uchylenie decyzji będą dokonane nawet wówczas, gdy błąd ten nie był oczywisty dla strony.

2. Unieważnienie lub uchylenie decyzji określone w ust. 1 zostanie dokonane przez organ, który dokonał wpisu lub podjął decyzję, z urzędu lub na wniosek jednej ze stron postępowania. Unieważnienie lub uchylenie decyzji powinno zostać dokonane w ciągu sześciu miesięcy od daty dokonania wpisu do rejestru lub podjęcia decyzji, po wysłuchaniu stron postępowania i ewentualnego właściciela wspólnotowego znaku towarowego, który został ujawniony w rejestrze.

3. Powyższy przepis nie narusza praw stron do skorzystania ze środków odwoławczych przewidzianych w art. 57 i 63 i nie wyklucza możliwości wystąpienia, zgodnie z procedurami i wymogami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym przewidzianym w art. 157 ust. 1, z wnioskiem o sprostowanie oczywistych błędów językowych lub pisarskich zawartych w decyzjach Urzędu lub błędów popełnionych przez Urząd w trakcie w rejestracji znaku towarowego lub publikacji tej rejestracji.”;

22) artykuł 78 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do terminów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, art. 42 ust. 1 i 3 oraz art. 78a.”;

23) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 78a

Kontynuacja postępowania

1. Urząd może zezwolić zgłaszającemu lub właścicielowi wspólnotowego znaku towarowego lub innej stronie postępowania, która uchybiła terminowi wyznaczonemu przez Urząd na kontynuację postępowania, jeżeli wraz ze złożeniem wniosku dokonał uchybionej czynności. Wniosek o kontynuację postępowania jest dopuszczalny jedynie wówczas, gdy jest złożony w terminie dwóch miesięcy po upływie wyznaczonego terminu. Wniosek podlega rozpatrzeniu pod warunkiem wniesienia opłaty za wniosek o kontynuację postępowania.

2. Powyższy przepis nie ma zastosowania do terminów określonych w art. 25 ust. 3, art. 27, art. 29 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 36 ust. 2, art. 42, art. 43, art. 47 ust. 3, art. 59, art. 60a, art. 63 ust. 5, art. 78, art. 108 oraz terminów określonych w niniejszym artykule, a także terminów określonych w rozporządzeniu wykonawczym przewidzianym w art. 157 ust. 1 dla zastrzeżenia pierwszeństwa w rozumieniu art. 30, pierwszeństwa z wystawy w rozumieniu art. 33 lub starszeństwa w rozumieniu art. 34.

3. Wniosek rozstrzyga organ właściwy do podejmowania decyzji w zakresie uchybionej czynności.

4. Jeśli Urząd uwzględni wniosek, wówczas konsekwencje wynikające z uchybienia terminu zostają zniesione.

5. Jeżeli Urząd odrzuca wniosek, wniesiona opłata podlega zwrotowi.”;

24) artykuł 81 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wydział Sprzeciwów, Wydział Unieważnień lub Izba Odwoławcza ustalają wysokość należnych kosztów, o których mowa w poprzednich ustępach, jeżeli te koszty ograniczają się do opłaty na rzecz Urzędu i kosztów zastępstwa procesowego. W każdym innym przypadku sekretariat Izby Odwoławczej lub pracownik Wydziału Sprzeciwów lub Wydziału Unieważnień określa na wniosek kwotę kosztów podlegających zwrotowi. Wniosek jest dopuszczalny w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym uprawomocniła się decyzja, stanowiąca podstawę ustalenia zwrotu kosztów. Tak ustalona kwota może, na wniosek zgłoszony w wyznaczonym terminie, zostać zmieniona decyzją Wydziału Sprzeciwów, Wydziału Unieważnień lub Izby Odwoławczej.”;

25) w art. 88 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Osoby fizyczne lub prawne, które mają stałe miejsca zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności lub rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe na obszarze Wspólnoty, mogą być reprezentowane przed Urzędem przez pracownika.”;

b) dodaje się następujący ustęp:

„4. Rozporządzenie wykonawcze określa, czy i po spełnieniu jakich warunków pracownik powinien złożyć do Urzędu podpisany dokument pełnomocnictwa, który powinien być włączony do akt.”;

26) w art. 89 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zawodowych pełnomocników, których imiona i nazwiska znajdują się na liście prowadzonej w tym celu przez Urząd. Rozporządzenie wykonawcze określa czy, i po spełnieniu jakich warunków pełnomocnicy powinni złożyć do Urzędu podpisany dokument pełnomocnictwa, który powinien być włączony do akt.”;

b) w ust. 2 lit. c) pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„c) musi być uprawniony do reprezentowania osób fizycznych lub prawnych przed centralnym urzędem zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwie Członkowskim w zakresie spraw związanych ze znakiem towarowym.”;

27) w art. 96 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Artykuł 56 ust. 2 – 5 stosuje się odpowiednio.”;

28) w art. 108 ust. 4, 5 i 6 otrzymują następujące brzmienie:

„4. W przypadku gdy zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego uznane jest za wycofane, Urząd powiadamia o tym zgłaszającego oraz wyznacza mu termin trzech miesięcy od daty powiadomienia, w którym może on zgłosić wniosek o konwersję.

5. Jeżeli zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zostanie wycofane lub wspólnotowy znak towarowy przestał wywoływać skutki z uwagi na zrzeczenie się praw do niego lub nieprzedłużenie rejestracji, wniosek o zmianę zgłasza się w terminie trzech miesięcy od daty, z jaką zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zostało wycofane lub wspólnotowy znak towarowy przestał wywoływać skutki.

6. Jeżeli odmówiono rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego decyzją Urzędu lub jeżeli wspólnotowy znak towarowy przestał wywoływać skutki w wyniku decyzji Urzędu lub orzeczenia sądu wspólnotowych znaków towarowych, wniosek o konwersję zgłasza się w terminie trzech miesięcy od daty, z jaką rozstrzygnięcie stało się prawomocne.”;

29) w art. 109 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urząd sprawdza, czy wniosek o konwersję spełnia wymogi podane w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w art. 108 ust. 1, 2, 4, 5 i 6 oraz w ust. 1 niniejszego artykułu, a także wymogi formalne określone w rozporządzeniu wykonawczym. Jeżeli wymogi te są spełnione, Urząd przekazuje wniosek o konwersję do centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich określonych we wniosku.”;

30) w art. 110 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdy centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej, do którego przekazywany jest wniosek o konwersję, może otrzymać z Urzędu wszelkie uzupełniające informacje dotyczące wniosku, umożliwiające podjęcie decyzji odnośnie do krajowego znaku towarowego powstałego w wyniku konwersji.”;

31) w drugim zdaniu art. 118 ust. 3 wyrażenie „w ciągu 15 dni” zostaje zastąpione wyrażeniem „w ciągu jednego miesiąca”; w trzecim zdaniu, wyrażenie „w ciągu jednego miesiąca” zostaje zastąpione wyrażeniem „w ciągu trzech miesięcy”.

32) w art. 127 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Wydziały Unieważnień orzekają na posiedzeniach w składzie trzyosobowym. Co najmniej jeden z członków wydziału jest prawnikiem. W szczególnych przypadkach, określonych w rozporządzeniu wykonawczym, decyzje są podejmowane przez jednego członka wydziału.”;

33) w art. 129 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Wydziały Unieważnień orzekają na posiedzeniach w składzie trzyosobowym. Co najmniej jeden z członków wydziału jest prawnikiem. W pewnych szczególnych przypadkach określonych w rozporządzeniu wykonawczym decyzje są podejmowane przez jednego członka wydziału.”;

34) w art. 130 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Izby Odwoławcze orzekają na posiedzeniach w składzie trzyosobowym, przy czym co najmniej dwóch członków składu Izby to prawnicy. W pewnych szczególnych przypadkach decyzje są podejmowane przez Izbę w rozszerzonym składzie, któremu przewodniczy Prezes Izby Odwoławczych lub członek, który musi być prawnikiem.”;

b) dodaje się następujące ustępy:

„3. W celu wyznaczenia specjalnych spraw, które podlegają jurysdykcji rozszerzonego składu Izby, należy brać pod uwagę stopień złożoności prawnej sprawy, znaczenie sprawy oraz specjalne okoliczności sprawy. Takie sprawy mogą być przekazane do rozstrzygnięcia przez rozszerzony skład Izby:

a) przez Prezydium Izby Odwoławczych, ustanowione zgodnie z przepisami określającymi zasady postępowania przed Izbami, stosowanie do art. 157 ust. 3; lub

b) przez Izbę rozpatrującą daną sprawę.

4. Skład rozszerzonej Izby i zasady jej zwoływania zostaną określone zgodnie z przepisami określającymi zasady postępowania przed Izbami, stosownie do art. 157 ust. 3.

5. Dla wyznaczenia szczególnych spraw podlegających rozpoznaniu samodzielnie przez jednego członka izby należy brać pod uwagę brak złożoności podniesionych kwestii natury prawnej lub faktycznej, ograniczony zakres znaczenia sprawy oraz brak innych szczególnych okoliczności sprawy. Decyzja o przekazaniu sprawy do rozstrzygnięcia przez jednego członka Izby jest podejmowana przez Izbę rozstrzygającą sprawę. Dalsze szczegóły są określone przez izby w regulaminie wewnętrznym, o którym mowa w art. 157 ust. 3.”;

35) artykuł 131 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 131

Niezawisłość członków Izby Odwoławczych

1. Prezes Izby Odwoławczych i przewodniczący poszczególnych Izby powoływani są, zgodnie z procedurą określoną w art. 120 dotyczącą powoływania Prezesa Urzędu, na okres pięciu lat. Nie mogą być odwołani ze swoich stanowisk w trakcie kadencji, chyba że zaistnieją poważne ku temu podstawy oraz jeśli Trybunał Sprawiedliwości na wniosek instytucji, która ich powołała, podejmie decyzję w tej sprawie. Kadencja Prezesa Izby Odwoławczych i przewodniczących poszczególnych Izby może być odnowiona na okres kolejnych pięciu lat, aż do czasu osiągnięcia przez nich wieku emerytalnego, o ile nie osiągną wieku emerytalnego w czasie nowej kadencji.

Prezes Izby Odwoławczych jest właściwy w sprawach dotyczących ich organizacji i zasad kierowania, a w szczególności:

a) przewodniczy Prezydium Izby Odwoławczych, które ustala reguły i organizację pracy Izby, w zakresie przewidzianym przez regulamin wewnętrzny Izby przewidziany w art. 157 ust. 3;

b) zapewnia wykonanie rozstrzygnięć tego Prezydium;

c) wskazuje przypadki, na podstawie których Prezydium Izby Odwoławczych formułuje obiektywne kryteria postępowania;

d) opracowuje i przekazuje Prezesowi Urzędu preliminarz wydatków, umożliwiający opracowanie odpowiedniego planu wydatków.

Prezes Izby Odwoławczych przewodniczy obradom rozszerzonego składu Izby.

Szczegółowe zasady postępowania przez Izbami uregulowane zostaną w art. 157 ust. 3.

2. Członkowie Izb Odwoławczych są powoływani przez Radę Administracyjną na okres pięciu lat. Ich kadencja może być odnowiona na następne okresy pięcioletnie lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek ten zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji.

3. Członkowie Izb Odwoławczych nie mogą zostać odwołani ze stanowiska, chyba że istnieją poważne podstawy dla takiego odwołania, a Trybunał Sprawiedliwości, w efekcie skierowania do niego tej sprawy przez Radę Administracyjną na wniosek Prezesa Izb Odwoławczych, po konsultacji z Przewodniczącym Izb, do której należy dany członek Izby, podejmie taką decyzję.

4. Prezes Izb Odwoławczych oraz przewodniczący i członkowie Izb Odwoławczych są niezawisli. W swoich rozstrzygnięciach nie są związani żadnymi instrukcjami.

5. Prezes Izb Odwoławczych i przewodniczący, jak również członkowie poszczególnych Izb odwoławczych nie mogą być ekspertami ani też członkami Wydziału Sprzeciwu, Wydziału Administracji Znakami Towarowymi i Wzorami, Wydziału Prawnego ani też Wydziału Unieważnień.”;

36) artykuł 142a otrzymuje oznaczenie 159a;

37) w art. 150 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. artykuł 39 ust. 3–6 stosuje się *mutatis mutandis*.”;

38) w art. 157 ust. 2 skreśla się punkty 1 i 4.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. W art. 1 punkty 11–14, 21, 23–26 oraz 32–36 stosuje się od dnia, który zostanie określony przez Komisję i opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, gdy zostaną przyjęte niezbędne środki wykonawcze.

3. W art. 1 punkt 9 stosuje się od dnia 10 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 2004 r.

W imieniu Rady

M. McDOWELL

Przewodniczący